

οἷες καὶ αἱ αἶγες ἀθρόαι κατὰ συγγένειαν · ὅταν δ' ὁ ἥλιος
τραπῇ θάττον, φασὶν οἱ ποιμένες οὐκέτι ἀντιβλεπούσας
κατακείσθαι τὰς αἶγας, ἀλλ' ἀπεστραμμένας ἀπ' ἀλλήλων.

ΚΕΦ. Ε.

IV. Αἱ δὲ βόες καὶ νέμονται καθ' ἐταιρείας καὶ συν-
5 ηθείας, καὶ μίαν ἀποπλανηθῇ, ἀκολουθοῦσιν αἱ ἄλλαι · διὸ
καὶ οἱ βουκόλοι, ἐὰν μὴ ἀνεύρωσιν, εὐθὺς πάσας ἐπιζητοῦσιν.
Ἀπόλλυνται δὲ καὶ οἱ ταῦροι, ὅταν ἀτιμαγελήσαντες ἀπο-
πλανηθῶσιν, ὑπὸ θηρίων. Τῶν δ' ἵππων αἱ σύννομοι, ὅταν ἡ
ἐτέρα ἀπόληται, ἐκτρέφουσι τὰ πωλῖα ἀλλήλων. Καὶ ὅπως
10 γε δοκεῖ τὸ τῶν ἵππων γένος εἶναι φύσει φιλόστοργον. Ση-
μεῖον δέ · πολλάκις γὰρ αἱ στέριφαι ἀφαιρούμεναι τὰς μη-
τέρας τὰ πωλῖα αὐταὶ στέργουσι, διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν γάλα
διαφθείρουσιν.

ΚΕΦ. ΣΤ.

V. Τῶν δ' ἀγρίων καὶ τετραπόδων ἡ ἔλαφος οὐχ ἥκι-
15 στα δοκεῖ εἶναι φρόνιμον, τῷ τε τίκτειν παρὰ τὰς ὁδοὺς
(τὰ γὰρ θηρία διὰ τοὺς ἀνθρώπους οὐ προσέρχεται), καὶ
ὅταν τέκη, ἐσθίει τὸ χόριον πρῶτον. Καὶ ἐπὶ τὴν σέσσειν
δὲ τρέχουσι, καὶ φαγοῦσαι οὕτως ἔρχονται πρὸς τὰ τέκνα
πάλιν. Ἔτι δὲ τὰ τέκνα ἄγει ἐπὶ τοὺς σταθμούς, ἐβίζουσα
20 οὐδεὶς ποιεῖσθαι τὰς ἀποφυγὰς · ἔστι δὲ τοῦτο πέτρα ἀπορ-
ρῶξ, μίαν ἔχουσα εἰσοδὸν, οὗ δὴ καὶ ἀμύνεσθαι * ἤδη * φασὶν

6. Ἐὰν μὴ ἀνεύρωσιν] ἐὰν μίαν μὴ εὖρ. Bk. — 7-8. Ἀπόλλυνται... ὑπὸ
τῶν θηρίων]. Chez Bk. ce passage se trouve vers la fin du chap. précédent,
après les mots διὰ τὸ ἔθος, page 331, ligne dernière.